

direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, skal fortolkes således, at isolering af ledbrusceller fra brusmateriale udtaget fra et menneske og den efterfølgende opformering af disse celler med henblik på deres reimplantation af terapeutiske grunde udgør en »behandling af personer« i denne bestemmelses forstand.

(¹) EUT C 180 af 1.8.2009.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. november 2010 — Lidl SNC mod Vierzon Distribution SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de commerce de Bourges (Frankrig))

(Sag C-159/09) (¹)

(Direktiv 84/450/EØF og 97/55/EF — betingelser for, at sammenlignende reklame er tilladt — prissammenligning vedrørende et udvalg af fødevarer, der markedsføres af to konkurrerende butikskæder — varer, der opfylder samme behov eller tjener samme formål — vildledende reklame — sammenligning af en egenskab, der kan dokumenteres)

(2011/C 13/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de commerce de Bourges

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lidl SNC

Sagsøgt: Vierzon Distribution SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal de commerce de Bourges — fortolkning af artikel 3a i Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om vildledende og sammenlignende reklame (EFT L 250, s. 17), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/55/EF af 6. oktober 1997 (EFT L 290, s. 18) — betingelser for lovlig sammenlignende reklame — sammenligning af priser foretaget af kæde, der konkurrerer ned supermarkeder — varer, der opfylder samme behov eller har samme formål

Konklusion

Artikel 3a i Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om vildledende og sammenlignende reklame, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/55/EF af 6. oktober 1997, skal fortolkes således, at alene den omstændighed, at fødevarerne er forskellige for så vidt angår deres spiselighed og den nydelse, forbrugerne

opnår ved indtaget heraf, på grund af vilkårene og stedet for deres fremstilling, deres ingredienser og fabrikantens identitet, ikke udelukker, at sammenligningen af sådanne varer opfylder den i nævnte bestemmelse fastsatte betingelse, hvorefter de skal opfylde samme behov og tjene samme formål, dvs. at de har en tilstrækkelig grad af indbyrdes ombyttelighed.

Artikel 3a, stk. 1, litra a), i direktiv 84/450, som ændret ved direktiv 97/55, skal fortolkes således, at en reklame som den i hovedsagen omhandlede kan være vildledende, bl.a.:

— hvis det under hensyn til alle sagens relevante omstændigheder, navnlig oplysningerne eller undladelserne, der hører til denne reklame, konstateres, at et væsentligt antal af de forbrugere, reklamen henvender sig til, kan træffe beslutning om køb ud fra den fejlagtige slutning, at det af annoncøren fremviste vareudvalg generelt set er repræsentativt for dennes prisniveau i forhold til konkurrentens prisniveau, og at de følgelig vil opnå de i reklamen anpriste besparelser ved regelmæssigt at foretage deres dagligvareindkøb hos annoncøren frem for hos konkurrenten, eller tillige på baggrund af den fejlagtige slutning, at alle annoncørens varer er billigere end konkurrentens varer, eller

— hvis det konstateres, at de fødevarer, som fremvises i nævnte reklame, og som er blevet udvalgt med henblik på en sammenligning, der udelukkende tager sigte på prisen, imidlertid frembyder sådanne forskelle, at det mærkbart kan påvirke køberens valg, uden at disse forskelle fremgår af den omhandlede reklame.

Artikel 3a, stk. 1, litra c), i direktiv 84/450, som ændret ved direktiv 97/55, skal fortolkes således, at den i bestemmelsen fastsatte vurderingsbetingelse kræver, at de pågældende varer hvad angår en reklame som den i hovedsagen omhandlede, der sammenligner priser for varesortimenter, præcist kan identificeres på baggrund af reklameoplysningerne.

(¹) EUT C 180 af 1.8.2009.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. november 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-164/09) (¹)

(Traktatbrud — beskyttelse af vilde fugle — direktiv 79/409/EØF — undtagelser fra beskyttelsesordningen for vilde fugle — jagt)

(2011/C 13/14)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Zadra og D. Recchia, som befuldmægtigede)